7 iunie 2011, Bucuresti

O afirmaţie deosebit de grea şi un semnal de alarmă extrem de grav către toate autorităţile statului a făcut ieri profesorul academician Dinu C Giurescu la dezbaterea privind Statutul Minorităţilor, organizată de societatea civilă romanesca la Senat.

„Am asistat odată la prăbuşirea frontierelor României, în 1940, ca elev de liceu. N-aş vrea să asist a doua oară la prăbuşirea hotarelor ţării prin voinţa factorilor politici interni", a spus istoricul Dinu C Giurescu, în încheierea alocuţiunii sale despre Statutul Minorităţilor şi atacul la fiinţa naţională şi statul român prin Legea Educaţiei şi propunerea de regionalizare a ţării. „Este o adevărată ofensiva la articolul I din Constituţia României. Miza este de prima însemnătate: este vorba de destrămarea treptată a statului român şi a hotarelor sale", a subliniat profesorul Giurescu.

De observat că deşi au fost invitate toate formaţiunile politice, singura care a strălucit prin lipsa, sfidând academicieni, istorici, membri ai societăţii civile şi, mai ales, pe reprezentanţii romanilor din Harghita, Covasna şi Mureş, a fost tocmai organizaţia etnică responsabilă de şantajarea PDL şi tentativă de destrămare a României: UDMR. „Ce vreţi, domnilor?" – s-a adresat profesorul Giurescu marilor absenţi minoritari – „vreţi să retransformăm Transilvania într-o provincie maghiară. E, asta nu se mai poate! Se poate doar dacă factorii interni cedează". Vorbind despre modalitatea "dibace" prin care extremiştii maghiari au desprins unele judeţe ale României pentru a le băga în „Casa Ungariei" de la Bruxelles, academicianul a spus: „Le desprindem din România dacă noi le dăm. Aici e o chestiune de interes naţional. Pentru mine ca istoric şi că fiul al părintelui şi bunicului meu sunt absolut... nu-mi vine să cred că partidele politice romaneşti nu pot să găsească o soluţie împreună ca să păstreze coeziunea statului român şi să apere identitatea naţională a acestei ţări".

Centrul European de Studii în Probleme Etnice al Academiei Române

Centrul European de Studii Covasna – Harghita

COMUNICAT

Centrul European de Studii în Probleme Etnice al Academiei Române şi Centrul European de Studii Covasna – Harghita a organizat în data de 7 iunie a.c., în sala „Avram Iancu" din Parlamentul României, dezbaterea cu tema „Consecinţele adoptării statutului minorităţilor naţionale asupra Statului Român şi a românilor din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş".

La dezbatere au participat: academicianul Dinu C. Giurescu, prof. Univ. Dr. Radu Baltasiu director al Centrului European de Studii în Probleme Etnice al Academiei Române, Eugen Popescu, preşedinte executiv al Fundaţiei Naţionale pentru Românii de Pretutindeni (moderatorul dezbaterii), dr. Ioan Lăcătuşu, director al Centrului European de Studii Covasna – Harghita, Mircea Dusă, vicepreşedintele Camerei Deputaţilor, parlamentari PSD, PDL şi PNL, din care amintim Lia Olguta Vasilescu, Florin Postolachi, Sergiu Andon, Horia Grama alţi parlamentari, cercetători, profesori universitari, jurişti, istorici, istorici, jurnalişti precum şi reprezentanţii Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş.

Participanţii la dezbateri au hotărât să solicite parlamentarilor din cadrul Camerei Deputaţilor să nu adopte proiectul legii Statutului minorităţilor naţionale, în forma propusă de UDMR, deoarece această iniţiativă legislativă urmăreşte în fapt reglementarea drepturilor colective, teritorialitatea ca element fundamental al exercitării drepturilor colective, înfiinţarea unor instituţii entice, paralele cu cele ale Statului Român, realizându-se astfel un transfer de suveranitate de la majoritate la minoritate, un pas decisive spre realizarea autonomiei teritoriale pe criterii entice.

S-a cerut membrilor coaliţiei guvernamentale să nu adopte proiectul legii Statutului minorităţilor naţionale, prin asumarea răspunderii guvernamentale, deoarece actul normativ respectiv reglementează probleme de interes naţional, care vizează prezentul şi viitorul Statului Român, integritatea şi suveranitatea să.

S-a evidenţiat necesitatea, ca la baza adoptării unei legi de o asemenea importanţă, să stea studii temeinice elaborate de Academia Română şi alţi specialişti din mediul universitar şi din instituţiile abilitate ale statului.

S-a solicitat că proiectul legii Statutului minorităţilor să fie pus în dezbaterea Parlamentului României, numai după apariţia reglementărilor unitare ale Uniunii Europene, în problema minorităţilor naţionale.

S-a hotărât participarea reprezentanţilor mediului academic şi ai Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş la dezbaterea proiectului legii Statutului Minorităţilor Naţionale, din cadrul Comisiei pentru drepturile omului şi minorităţi, din cadrul Camerei Deputaţilor.

S-a solicitat înfiinţarea unei Comisii care să efectueze o anchetă parlamentară în judeţele Covasna, Harghita şi Mureş pentru cercetarea aspectelor referitoare la disoluţia Satului Român, discriminarea, marginalizarea şi asimilarea românilor din cele trei judeţe şi activitatea organizaţiilor maghiare de extremă dreaptă care acţionează nestingherite în spaţiul public românesc.

S-a cerut iniţierea unor proiecte de legii privind susţinerea finaciară, de la bugetul central de stat, a unor publicaţii româneşti din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş şi continurea demersurilor în vederea asigurării finanţării, de la bugetul central, a proiectelor culturale ale asociaţiilor, ligiilor şi fundaţilor membre ale Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş.

S-a convenit înfiinţarea, din rândul parlamentarilor, aparţinând întregului spectrul politic românesc, a unui “Pact pentru România”, care să militeze pentru promovarea valorilor şi identităţii româneşti şi contracararea războiului de imagine care se duce împotriva României.

Biroul de presă al

Centrului European de Studii Covasna – Harghita

Consecinţele adoptării statutului minorităţilor naţionale asupra Statului Român şi a românilor din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş

Sinteză documentară

Prezenta Sinteză documentară cuprinde selecţiuni din mai multe studii, articole, rapoarte, comunicate, rezoluţii, apeluri ale unor specialişti din mediul academic, reprezentanţi ai principalelor partide politice parlamentare, şi ai Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş,

Alte materialele care abordează problematica consecinţele adoptării statutului minorităţilor naţionale asupra Statului Român şi a românilor din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş sunt

postate pe site-ul Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş, la adresa: www.forumharghitacovasna.ro

I. Consideraţii generale referitoare la proiectul de lege privind Statutul minorităţilor naţionale din România.

I.1. Principalele iniţiative şi proiecte anterioare proiectului de lege privind Statutul minorităţilor naţionale

Iniţierea proiectului de lege privind Statutul minorităţilor naţionale din anul 2005 a fost precedată începând cu anul 1990 de o serie de iniţiative care se întind de la recunoaşterea altor drepturi individuale ale persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale decât cele deja reglementate până la acordarea autonomiei teritoriale pe criterii etnice, sub denumirea de ţinutul secuiesc unei regiuni care ar urma să includă judeţele Covasna, Harghita şi parţial Mureş.

Astfel, în anul 1993 a fost iniţiat de UDMR proiectul de lege privind minorităţile naţionale şi comunităţile autonome. Similar proiectului de lege în discuţie şi acest proiect viza deopotrivă acordarea de drepturi individuale şi acordarea de drepturi colective. Proiectul prevedea împărţirea statului pe criterii etnice, recunoaşterea minorităţilor etnice ca elemente constitutive ale statului şi deci consacrarea statului multinaţional, precum şi acordarea autonomiei teritoriale pe criterii etnice.

O altă propunere legislativă, iniţiată de parlamentari ai UDMR, o reprezintă proiectul de lege privind Statutul de autonomie a Ţinutului Secuiesc din anul 2004. De menţionat aici este că, după respingerea la Senat, această iniţiativă a fost transmisă Camerei Deputaţilor ca şi cameră decizională care a ezitat până în prezent să se pronunţe asupra ei. Acest proiect de lege se află la Camera Deputaţilor din 12 octombrie 2005. Propunerea vizează constituirea unei regiuni autonome sub denumirea de ţinutul secuiesc în care, colectivitatea autohtonă să dispună de prerogative de autoadministrare şi chiar de unele prerogative de ordin statal. Potrivit proiectului, ţinutul secuiesc ar fi o regiune autonomă cu statut special şi ar avea următoarele autorităţi: consiliul de autoadministrare, ca autoritate legiuitoare autonomă, comisie de autoadministrare şi preşedinte al ţinutului secuiesc ca autorităţi executive autonome.

Cele două iniţiative prezentate sunt însoţite de o multitudine de alte proiecte cu caracter segmentar şi de etapă. De amintit sunt în context şi iniţiativele legislative şi/sau de altă natură care converg spre acelaşi scop, ori demersurile pe lângă organizaţiile internaţionale ale Republicii Ungare de susţinere a drepturilor colective şi a acordării de către România a autonomiei politice pentru minorităţile naţionale şi, în special, pentru minoritatea maghiară.

Din punctul de vedere al iniţiatorilor, aceste proiecte de acte normative ori acte normative adoptate, interne şi externe, sunt fundamentate pe faptul că maghiarii sunt consideraţi o componentă inalienabilă a naţiunii maghiare universale. Pe fond, aceste deziderate nu doar că exced în totalitate sistemului de protecţie al minorităţilor naţionale consacrat de către dreptul

internaţional dar, nici nu se află în legătură cu drepturile şi obligaţiile ce fac obiectul acestui sistem care urmăresc şi sunt circumscrise obiectivului egalităţii depline şi efective între persoanele aparţinând minorităţii şi persoanele aparţinând majorităţii. În literatura de specialitate acestea au fost considerate formule alternative la variantele revizioniste tradiţionale

I.2. Consideraţii privind proiectul de lege privind Statutul minorităţilor naţionale din România

Proiectul de lege privind Statutul minorităţilor naţionale din România a fost iniţiat de către Guvernul României în anul 2005 şi a fost respins de către Senatul României la data de 24 octombrie a aceluiaşi an şi se află în prezent în dezbaterea Camerei Deputaţilor.

Textele proiectul de lege pot fi clasificate în două mari categorii: a) texte care reiau prevederi legale deja existente, precum cele privind prevenirea faptelor de discriminare, utilizării limbii materne în relaţia cu autorităţile publice, învăţământul în limba maternă, organizarea şi finanţarea de la bugetul statului de mijloace mass-media în limba maternă, libertăţi religioase etc. şi, b) texte care reglementează autorităţi, instituţii juridice şi alte elemente circumscrie sferei autonomiei politice a minorităţilor naţionale.

Principalele referiri vizând acordarea autonomiei politice şi consacrarea drepturilor colective pentru minorităţile naţionale sunt: cele privind impunerea minorităţilor naţionale ca factori constitutivi ai Statutului Român, cele privind constituirea minorităţilor ca persoane juridice, cele privind înfiinţarea de organisme ale minorităţilor naţionale (cele mai reprezentative astfel de

organisme fiind consiliile naţionale ale autonomiei culturale, dotate cu personalitate juridică de drept public şi investite cu autoritate de stat), cele privind obligarea autorităţilor statului de a obţine acordul Consiliului Naţional al Autonomiei Culturale al Minorităţii respective, înainte de adoptarea unor decizii şi în acele situaţii prevăzute de proiectul de lege etc.

Având în vedere cele expuse se poate formula o primă concluzie şi anume aceea că, prin aceste prevederi, dar şi prin alte prevederi subsidiare, Statutul minorităţilor naţionale, în această formă, pune bazele schimbării caracterului de stat naţional al României în acela de stat multinaţional. Aceasta deoarece, reglementările mai sus amintite sunt specifice acestei forme de organizare statală. Din acest punct de vedere proiectul de lege poate fi apreciat că fiind neconstituţional în cazul dispoziţiilor subsumate acordării autonomiei politice. Aceeaşi concluzie se impune şi în situaţia impunerii obţinerii acordului consiliilor naţionale ale autonomiei locale de către autorităţile centrale ale statului, fără de care, adoptarea deciziilor de interes pentru minorităţile naţionale nu se poate face. Alături de alte prevederi ale proiectului, acest element, statuează implicit realizarea unui partaj de suveranitate între stat şi minorităţi.

O a doua observaţie cu caracter general, făcând abstracţie de discuţia referitoare la neconstituţionalitatea proiectului, acesta nu ţine cont de posibilităţile concrete ale României de susţinere financiară a drepturilor colective şi de oportunitatea unei astfel susţineri.

Pe de altă parte, proiectul de lege conţine paragrafe confuze, în unele situaţii minorităţile naţionale părând a fi văzute ca naţiuni. Astfel, în conţinutul proiectului se face vorbire de comunităţile minorităţilor naţionale ori de simboluri naţionale şi sărbători naţionale.

Pe fondul prevederilor referitoare la învăţământul la toate nivelurile în limba minorităţilor naţionale, utilizarea în toate raporturile publice a limbii materne, obligativitatea cunoaşterii de către funcţionari publici, agenţi de poliţie, grefieri, personal medico-sanitar, susţinerea tuturor susţinerea tuturor examenelor educaţionale ori profesionale în limba maternă, fără prevederi referitoare la platforme şi instrumente de însuşire a limbii oficiale române, putem concluziona că efectele acestui mod neechilibrat de reglementare va conduce în timp la formarea unor grupuri de persoane aparţinând minorităţilor naţionale care nu vor cunoaşte limba română.

Aceleaşi reglementări, prin modul de formulare, precum şi dispoziţiile referitoare la redactarea documentelor oficiale în limba maternă a persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale de către autorităţile publice centrale, instituţii de învăţământ, instituţii de cultură, culte, indiferent dacă acestea se află sub autoritatea statului, organelor administraţiei publice locale sau autorităţilor minorităţilor naţionale, constituie o aducere a limbilor minorităţilor naţionale în sfera caracterului de limbi oficiale. Prin faptul că aceste prevederi incumbă şi administraţiei centrale a statului, nu doar autorităţilor locale, vom remarca faptul că acest text conferă limbilor minorităţilor naţionale caracter de limbă potenţial oficială la nivel naţional, depăşindu-se astfel chiar eventual caracter, oricum neconstituţional, de limbă oficială regională.

Un aspect esenţial de analizat priveşte consecinţele adoptării şi aplicării în această formă a statului persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale asupra cetăţenilor români de naţionalitate română din unităţile administrativ – teritoriale în care aceştia sunt numeric inferiori, care reclamă adâncirea inechităţilor şi a discriminării la care sunt deja supuşi, discriminare constată prin mai multe hotărâri al Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării şi care, de facto, fiind numeric inferiori, suportă toate avatarurile situaţiei de minoritar. Aceştia consideră că inechităţile şi discriminările vor lua amploare până la determinarea mai mult sau mai puţin paşnică de părăsire a judeţelor Covasna şi Harghita, deziderat ce reiese din unele discursuri publice ale liderilor politici şi civici maghiari precum şi din presă controlată de aceştia.

Nu în ultimul rând, o analiză pragmatică a efectelor eventualei adoptării a proiectului de lege în discuţie, se impune şi în raport de obţinerea de către persoanele aparţinând minorităţii maghiare, organizate în baza acestui proiect România în corporaţii publice cu drept de autoadministrare, a cetăţeniei maghiare în baza noi legii maghiare a cetăţeniei din anul 2011.

Pe fondul celor arătate, se poate formula concluziona cu certitudine asupra caracterului neconstituţional al proiectul de lege privind Statutul minorităţilor naţionale din România, asupra faptului că acesta excede sistemului de protecţie al minorităţilor naţionale reglementat în documentele juridice internaţionale. El poate fi apreciat exclusiv ca un deziderat politic al UDMR, pe care România îl poate satisface sau nu, în baza voinţei sale suverane şi nu în baza unor obligaţii internaţionale şi numai în urma unei eventuale şi prealabile revizuiri constituţionale.

II. Proiectul legii Statutului minorităţilor naţionale asigura cadrul legal pentru constituirea enclavei maghiare pe cuprinsul judeţelor Harghita, Covasna şi parţial Mureş

Proiectul Statutului minorităţilor naţionale promovează concepte cu vocaţie de suveranitate la adăpostul retoricii drepturilor minorităţilor. Proiectul menţionat destructurează juridic statul român, prin instituirea unor elemente statale noi, precum: „comunitatea naţională a minorităţilor”; „pământul natal al comunităţii” maghiare şi „autonomie culturală a minorităţilor naţionale”.

Destructurarea statului se dovedeşte o acţiune juridică complexă, de destrămare a normelor de drept care reglementează statul, fiind promovată de UDMR. Destrămarea normelor de drept se realizează prin introducerea în legislaţie a conceptelor de natură etnică, care modifică conţinutul elementelor statului şi inhiba funcţionarea eficientă şi plenară a statului în domenii fundamentale.

În noul cadru legal, în care statul naţional devine precar, principiile etnice se instituie ca eficiente, având forţa juridică de a constitui o nouă entitate statală, de natură etnică. În aceste condiţii, în teritoriul în care maghiarii sunt majoritari, constituirea entităţii statale devine o realitate juridică eficientă şi plenară, în eventualitatea adoptării Proiectului Statutului această realitate devenind şi legitimă.

Noile concepte de drept public promovate de Proiectul Statutului minorităţilor sunt însoţite de prevederi care lărgesc cadrul juridic segregaţionist şi reglementează în sensul unei acţiuni de enclavizare promovată prin lege, în contra reglementarilor constituţionale şi voinţei poporului roman.

Teza minorităţilor naţionale ca factor constitutiv în stat este întărită în cuprinsul Proiectului de lege printr-o multitudine de alte instrumente juridice noi, neacceptate de dreptul public. Conceptul de „comunitate naţionala a minorităţilor”, reflectat în forme juridice diverse precum: „minoritate naţională”, „identitate a comunităţii minorităţilor naţionale”, „componenta etnică a unor regiuni locuite în mod tradiţional de anumite comunităţi etnice”, „pondere a minorităţilor naţionale” este un astfel de instrument, expresie a viziunii revizioniste şi segregaţioniste a UDMR.

Un alt concept juridic nou promovat de Proiectul Statutului, care ţine de esenţa drepturilor colective etnice, propriu viziunilor segregaţioniste şi separatiste, îl reprezintă cel de „pondere a minorităţilor naţionale care locuiesc în anumite zone sau regiuni”. Acest concept intra în conflict cu întreaga filosofie constituţională, întemeiată pe drepturi, libertăţi şi îndatoriri individuale, precum şi pe egalitatea între cetăţeni sau solidaritatea acestora.

Textele sunt inacceptabile într-o societate modernă, democratică, bazată pe drepturi individuale ale cetăţenilor, asemenea concepte, de substanţă colectivistă şi etnică, fiind de natură a genera logica periculoasă a conflictelor şi a purificărilor etnice.

Prin urmare, Proiectul Statutului minorităţilor nu instituie numai un element nou al statului, minorităţile naţionale ca factor constitutiv, ci creează şi instrumente juridice noi, de limitare a drepturilor cetăţenilor în teritoriile locuite majoritar de maghiari, pe criterii etnice, lingvistice, de naţionalitate şi religioase. Aceste instrumente, precum cel al impunerii respectării unor „ponderi” numerice etnice, reprezintă o condiţie nouă pentru instituirea minorităţilor etnice ca elemente ale unei entităţi statale constituite pe teritorii precis delimitate

Destructurarea statului prin instituirea unui element nou statal faţă de cel de „teritoriu naţional”, şi anume „pământul natal al comunităţii maghiare”, care apare în Proiectul Statutului minorităţilor sub formă: „zone ale ţării unde minorităţile se regăsesc tradiţional”, „regiuni locuite în mod tradiţional de anumite comunităţi etnice”, „zone în care se vorbeşte aceeaşi limbă”, „zone unde exista o anumită pondere a minoritarilor” etc.

Destructurarea statului prin instituirea unui element statal nou, diferit de cel al „suveranităţii naţionale”, sub formă: „autonomia culturală a minorităţilor naţionale”

Conceptul de „autonomie culturală a minorităţilor naţionale” nu este reglementat de Constituţie. Înţelegem conţinutul „autonomiei culturale” ca pe un drept decizional al naţiunii maghiare de exercitare a suveranităţii în numele poporului maghiar, prin instituţii de drept public, în domenii fundamentale ale statului: organizarea învăţământului, culturii, economiei, administraţiei publice. Conceptul de „autonomie teritorială”, definit ca o simplă asociere a administraţiilor publice locale, în baza voinţei suverane a naţiunii maghiare majoritare din cadrul acelor teritorii, apare ca o consecinţă firească a „autonomiei culturale”, un act juridic formal şi cu neputinţă de îngrădit prin instrumentele statului naţional.

În consecinţă, „autonomia culturală” reprezintă corolarul juridic al Proiectului Statutului, cel de al treilea element al statalităţii: suveranitatea poporului maghiar şi a instituţiilor publice etnice maghiare, în domeniile naţionale ale învăţământului, culturii şi administraţiei publice locale, în teritoriile locuite majoritar de maghiari.

Proiectul Statutului minorităţilor reglementează, totodată, în Capitolul V, modul în care sunt organizate, funcţionează şi sunt alese organele puterii de stat etnice: Consiliile Naţionale ale Autonomiei Culturale. Având ca fundament voinţa comunităţilor naţionale ale minorităţilor, exprimată prin vot, Consiliile Naţionale ale Autonomiei Culturale reprezintă adevărate parlamente etnice, care funcţionează în sesiuni plenare şi în comisii de specialitate, după modelul Parlamentului României. Consiliile Naţionale Autonomiei Culturale au vocaţia legală de a primi delegări de competenţe din partea Parlamentului, Guvernului, autorităţilor administraţiei publice locale alese privind „identitatea etnică, culturală, lingvistică a minorităţii naţionale”.

Consiliile Naţionale ale Autonomiei Culturale dispun de secretariate proprii, care reprezintă atributul executiv al acestora. Consiliile Naţionale ale Autonomiei Culturale au vocaţia de a intra în conflict cu autorităţile statului român, în acele situaţii, pentru soluţionarea conflictelor fiind competente instanţele judecătoreşti de contencios administrativ (art. 72 din Proiect).

Practic este vorba despre conflicte instituţionale între organisme statale care exercită, în mod paralel, puterea de stat: pe de o parte puterea publică a poporului român, pe de altă parte puterea publică a comunităţii maghiare, în domeniile expres prevăzute de lege.

Proiectul Statutului minorităţilor naţionale este reflectarea Programului politic al UDMR, fundamentat pe concepte ideologice şi juridice neconstituţionale, de esenţă revizionistă, segregaţionistă şi separatistă, care pun în centrul viziunii autoorganizarea, autoadministrarea şi autodeterminarea comunităţilor minoritare, mai precis a comunităţii maghiare, pe criterii etnice.

Acţiunea legislativă reprezintă o înlăturare a conceptelor şi principiilor juridice constituţionale legate de definirea, organizarea şi funcţionarea statului român. Complexul de concepte şi principii juridice noi, fundamentate pe teoria drepturilor colective, a drepturilor istorice la pământul natal, a drepturilor de autoorganizare, autoadministrare şi autodeterminare substituie conceptele constituţionale. Acest complex reprezintă o acţiune de destructurare juridică sistematică a statului naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil român, creat pe principiul drepturilor individuale ale cetăţenilor. Destructurarea constă în denaturarea şi redefinirea celor trei elemente fundamentale ale statului: populaţia, teritoriul şi suveranitatea, ca

realităţi juridice etnice.

Acţiunea legislativă reprezintă, în acelaşi timp, constituirea unei noi entităţi statale, de esenţă etnică, aparţinând minorităţii maghiare, în teritoriile locuite majoritar de aceasta, cu organisme de stat etnice, care limitează suveranitatea naţională şi o substituie printr-o suveranitate nouă, etnică, în domenii fundamentale ale vieţii publice: învăţământ, educaţie, cultură, alte drepturi de natură etnică, lingvistică, religioasă.

Acţiunea legislativă reprezintă, în fapt, constituirea autonomiei teritoriale a minorităţii maghiare în teritoriile locuite majoritar de aceasta, autonomia culturală conţinând implicit elementul teritorialităţii. Autonomia teritorială este, în accepţia Programului UDMR, un ultim pas, pur formal, de asociere a administraţiilor locale în teritoriile locuite majoritar de maghiari.

Proiectul nu reprezintă interesele comunităţii maghiare şi nici ale românilor, mai ales a românilor numeric minoritari în judeţele Harghita, Covasna şi parţial Mureş. Proiectul are conotaţii proprii ideologiilor de tip totalitare.

III. Alte aspecte generale privind consecinţele adoptării statutului minorităţilor naţionale asupra Statului Român şi a românilor din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş

Încă de la supunerea spre dezbatere publică a proiectului Legii statutului minorităţilor naţionale, reprezentanţii societăţii civile şi ai principalelor partide politice din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş, precum şi ai mediului academic, şi-au exprimat public dezacordul faţă de adoptarea acestui proiect de lege, subliniind consecinţele grave ce le-ar avea adoptarea lui în forma propusă de UDMR.

Din multitudinea demersurilor întreprinse, în acest sens, am reţinut câteva:

A. MEMORANDUM înaintat la 1 noiembrie 2005, de către reprezentanţii organizaţiilor civice şi formaţiunilor politice din judeţele Covasna şi Harghita, în care, printre altele se menţionează:

„Ne exprimăm îngrijorarea faţă de demersurile liderilor UDMR privind realizarea cu orice preţ a autonomiei teritoriale pe criterii etnice a aşa-zisului „Ţinut Secuiesc”, obiectiv pentru care autonomia culturală este, după cum nu se sfiesc să o declare, un pas decisiv, acesta asigurând cadrul instituţional şi funcţional al autonomiei teritoriale pe criterii etnice. Considerăm că acest demers, făcut cu ignorarea totală a comunităţii româneşti, este un act nepermis de aroganţă şi sfidare la adresa locuitorilor care nu aparţin etniei maghiare din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş şi care reprezintă peste 40 % din totalul populaţiei celot trei judeţe”.

B. Comunicatul de presă al Forumul Civic al Românilor din Harghita şi Covasna, din 7

septembrie 2006, document în care se reafirmă poziţia societăţii civile româneşti din cele două judeţe, de respingere a proiectului Statului minorităţilor naţionale, după cum urmează:

„Printre altele, proiectul ignoră cu desăvârşire asigurarea protecţiei persoanelor de naţionalitate română, aflate în minoritate în ariile locuite preponderent de minorităţi naţionale. Exemplul tipic este Harghita şi Covasna unde, dacă s-ar adopta în forma actuală, proiectul ar duce la crearea de jure a unui stat în stat, guvernat de UDMR, ceea ce contravine tuturor legilor şi convenţiilor europene. Atunci când vor vota, parlamentarii trebuie să aibă în vedere şi efectele nefaste în climatul psiho-socio-cultural şi uman pe care le-ar putea avea aprobarea acestui proiect asupra românilor din Covasna şi Harghita, care se văd abandonaţi de statul român şi consideraţi „pierderi colaterale", inevitabile, în procesul de tranziţie şi de integrare în Uniunea Europeană.

Actualul cadru juridic asigură pe deplin protecţia minorităţilor naţionale, exercitarea nestingherită a tuturor drepturilor identitare, culturale, educaţionale, la standarde superioare celor europene. În această situaţie, cei care au nevoie de un cadru legal de protecţie sub acest aspect sunt românii din zonă, ce constituie o minoritate numerică supusă discriminării şi marginalizării sub „sceptrul UDMR", în mijlocul României. Facem apel la toate forţele politice şi civice româneşti, din întreaga ţară şi din Diaspora, să acţioneze pentru susţinerea demersului nostru menit de a preveni legiferarea unui astfel proiect de lege contrar legislaţiei europene şi Constituţiei României."

C. Apelul pentru apărarea demnităţii naţionale al Forumului Civic al Românilor din Covasna, Harghita şi Mureş, din 2 aprilie 2011, din care redăm:

„Reprezentanţii românilor din cele trei judeţe şi-au exprimat îngrijorarea faţă de efectele unor acţiuni organizate în 15 martie, de Ziua Maghiarilor de Pretutindeni, precum şi faţă de consecinţele pe care le-ar avea adoptarea unor proiecte de legi în forma propusă de UDMR în principal proiectul Legii statutului minorităţilor naţionale şi cel al regionalizării României. S-a făcut apel pentru apărarea demnităţii naţionale şi s- a solicitat crearea unui curent în Parlamentul României, fără culoare politică, care să împiedice votarea unor legi care duc la pierderea autorităţii statale în judeţele Covasna, Harghita şi Mureş. S-a precizat că grupul de acţiune pentru demnitatea naţională va face tot ceea ce îi stă în putinţă pentru menţinerea unei stări de normalitate în Harghita, Covasna şi Mureş, unde etnicii maghiari din România trăiesc în majoritate, precizându-se că normalitate înseamnă convieţuire multietnică şi pluriconfesională şi nu o enclavă etnică în inima României”

Toate analizele prezentate, şi multe altele, au avut la bază studierea legislaţiei europene în materie, concluziile unor cercetări sociologice şi poziţia principalelor segmente ale societăţii civile româneşti şi ale partidelor politice din judeţele Covasna, Harghita şi Mureş.

Demersurile întreprinse au pus în evidenţă faptul că, autorii acestui proiect legislativ configurează viitorul statut al minorităţilor etnice din România pe câteva paliere dominante: reglementarea drepturilor persoanelor aparţinând minorităţilor etnice ca drepturi colective; teritorialitatea, ca element fundamental al exercitării drepturilor colective; delegarea competenţelor autorităţilor statului (la nivel central şi local) către organe alese pe criterii etnice.

Prin prevederile sale, proiectul Legii statutului minorităţilor naţionale, va conduce la adâncirea inechităţilor şi discriminării la care sunt deja supuşi românii din Covasna şi Harghita, care, de facto, fiind numeric minoritari, suportă toate avatarurile situaţiei de minoritari, fără a se bucura de jure de protecţia statutului juridic de care beneficiază toate minorităţile naţionale.

Obiectivul principal al proiectului de act legislativ îl reprezintă obţinerea cu orice preţ a autonomiei teritoriale pe criterii etnice a aşa-zisului „Ţinut Secuiesc”, obiectiv pentru care autonomia culturală este, după cum nu se sfiesc să o declare, un pas decisiv.

Proiectul legislativ adoptă un punct de vedere centrat nu pe individ ci pe colectivităţi, „comunităţile naţionale”, abordare ce contravine normelor dreptului internaţional în materie, încălcând, totodată, ordinea juridică constituţională şi valorile fundamentale ale statului român. Nicio convenţie internaţională nu acordă minorităţilor etnice dreptul la autonomie sau la autodeterminare.

Unele dispoziţii ale proiectului pot conduce, prin consecinţele lor, la construirea unei realităţi dominată de existenţă separată a minorităţilor naţionale, punctele de legătură dintre acestea şi populaţia majoritară urmând să fie reduse la minimum.

Evoluţia societăţii româneşti postdecembriste ne arată că, proiectul Legii statutului minorităţilor naţionale, nu reprezintă un obiectiv final al UDMR, ci doar o nouă etapă în realizarea dezideratului său strategic: separatismul teritorial, scoaterea judeţelor Covasna, Harghita şi parţial Mureş, de sub suzeranitatea Statului Român.

Dată fiind natura obiectului acestui proiect de lege, faptul că efectele sale depăşesc cadrul strict al drepturilor minorităţilor naţionale, specialiştii consideră că dezideratele politice care stau la baza să, nu pot fi satisfăcute în cadrul unor negocieri politice între partide sau prin simplul vot al Parlamentului. Interesând suveranitatea naţională, prin partajul de suveranitate pe care acest proiect îl presupune, dar şi ordinea constituţională, modificările constituţionale şi legale pe care această iniţiativă le presupune vor trebui validate prin referendum naţional. Prin prisma art. 152, alin. (1) din Constituţie însă, o revizuire care să afecteze caracterul naţional, integritatea teritorială şi limba oficială nu este posibilă.

Sf. Gheorghe, 6 iunie 2011

Biroul de presă

Al C.E.S.C.H

Fisiere audio/video gasiti si pe ZIARIŞTI ONLINE:

http://www.ziaristionline.ro/2011/06/08/profesorul-dinu-giurescu-alerteaza-romanii-statutul-minoritatilor-poate-duce-la-prabusirea-hotarelor-romaniei-videoaudiofotodoc/

dar si pe: http://www.rgnpress.ro/categorii/politic/2143-academicianul-giurescu-adoptarea-statutului-minoritatilor-nationale-in-forma-actuala-duce-la-destramarea-treptata-a-statului-roman-si-a-hotarelor-sale.html#Scene_1